

Explaining The Curriculum of Moral Education in The Second Grade of Elementary School Based On Ibn Sina's Thoughts and Opinions

Soroor Heydari Aghjivan*, Fereshteh Afkari**, Edris Islami***

Abstract

Moral education is crucial in the structure of the educational system, as ethics and moral upbringing form the foundation of social development. The aim of this research was to explain the curriculum of moral education in the upper primary school level based on the ideas and thoughts of Avicenna (Ibn Sina). This study is applied in nature and qualitative in method. Through qualitative content analysis, the foundations and elements of the moral education curriculum based on Avicenna's views were extracted. Given the interdisciplinary nature of this program, a qualitative approach was chosen to explore the subject. In this regard, the entire content of Avicenna's works "Al-Isharat wa al-Tanbihat," "Tadbir al-Manzil," and "Al-Burhan" was studied, and sections that could be used for designing a moral education curriculum were identified. According to the research findings, seven criteria related to moral education in Avicenna's ideas were identified: mastery and self-control, guiding patience, attention to encouragement and punishment in moral education, attainment of true perfection, balance in the faculties of the soul, emphasis on humility in character development, and consideration of covering faults as a moral virtue. The proposed moral education curriculum model addresses the deficiencies in the current moral education process and suggests that for effective moral education, from collective education, to consider teaching as a profession. It should be used for the pleasure of God and attention to the cognitive ability of students.

Keywords

Curriculum, Moral Education Upper Primary School, Avicenna, Content Analysis, Mastery and Self Control.

*PhD Student in Educational Sciences, Department of Educational Sciences, Islamic Azad University, North Tehran Branch Tehran, Iran. Sd.heydari70@gmail.com

**Assistant Professor, Department of Educational Sciences, Islamic Azad University, North Tehran Branch, Tehran, Iran (Responsible Author). F.afkari@iau-tnb.ac.ir

***Associate Professor, Department of Educational Sciences, Islamic Azad University, Mahabad Branch, Mahabad, Iran. E.islami@iau-mahabad.ac.ir

References

۱. Afkari, Ferishte (۱۴۰۳). Criticism and review of moral education approaches in elementary school in textbooks, let's read and write, Quran, heavenly gifts, social education and design of planning model, Doctoral thesis on curriculum planning, Faculty of Sciences Education and psychology, Allameh Tabatabai University.
۲. Alamgard Khutbesara, Golnaz, Jabbari, Kamran and Mohammad Yari, Qasim (۱۴۰۹). "Moral education and training from the point of view of Ibn Sina and Herbart". *Research in Islamic education and training issues*, ۱۰ (۳۷), p. ۲۸-۳۷.
۳. Alipour Moghadam, Khadijah & Maleki, Hassan (۱۴۰۲). "Identifying and Validating the Basics and Objectives of the Moral Education Curriculum Model". *Education Strategies (Education Strategies in Medical Sciences)*, ۱۰ (۳), p. ۲۸۰-۲۸۹.
۴. Arafi, Alireza (۱۴۰۹). *the views of Muslim scholars on education and its foundations*. Tehran: SAMT.
۵. Bagheri, Khosrow (۱۴۰۵). *A New Look at Islamic Education*. Tehran: Burhan School Cultural Institute.
۶. Bahlouli Faskhudi, Mohsen (۱۴۰۳). "Analysis of the relationship between moral education and indoctrination", *Moral Reflections*, No. ۳, p. ۲۷-۴۹.
۷. Berkowitz, M. W. (۱۴۰۲). "Integrating structure and content in moral education". paper presented in developmental perspectives and approaches to character education, symposium conducted at meeting of the American educational research association, Chicago.
۸. Bull, N. J. (۱۴۰۰). *Moral education*. London: Routledge & Kegan Paul.
۹. Caroline, K. (۱۴۰۱). "moral Development and student Motivation in Moral Education: A Singapore study". *Australian Journal of Education*, No. ۵۷, p. ۳۴-۴۹.
۱۰. Catalano, R. F., Berglund, M. L., Ryan, J. A. M., Lonczak, H. S. & Hawkins, J. D. (۱۴۰۴). "Positive youth development in the United States: Research findings on evaluations of positive youth development programs". *Prevention and Treatment, The Annals of the American Academy*, ۵۹۱, p. ۱-۲۹.
۱۱. Covell, k.& Hower, R. (۱۴۰۲). "Moral education through this Rs: Rights, Respect and Responsibility". *journal education*, No. ۳, p. ۲۹-۴۱.
۱۲. Daniyal, Zahra (۱۴۰۹). Designing a competency-based education model for medical tourism in Iran. PhD thesis on curriculum planning, Allameh Tabatabai University, Tehran.
۱۳. Dehghani, M., Amin Khandaghi, M., Jafari Thani, H. & Noghani Dokht Bahmani, M. (۱۴۰۰). "analysis of the conceptual model in the field of curriculum; A critique on the research done with the model design approach in Mashhad curriculum". *Basics of Education*, No. ۱, p. ۱۲۷-۱۹.
۱۴. Haji Dehabadi, Mohammad Ali (۱۴۰۹). *An Introduction to the Islamic Education System*. Qom: al-Mustafa International Translation and Publishing Center.
۱۵. Hammet Benari, Ali (۱۴۰۰). "Moral education and the need to look at it again", *Practical issues of Islamic education*, No. ۲, p. ۱۶۶-۱۹۲.
۱۶. Hassni, Mohammad (۱۴۰۱). "Investigation of the approach of moral education in the formal and general education system of the elementary school". *Moral education*, ۱۱ (۲۲), p. ۲۰-۳۱.
۱۷. Hassni, Mohammad and Vojdani, Fatemeh (۱۴۰۵). "qualitative content analysis of social studies books of primary school from the perspective of moral education". *Islamic education*, ۱۲ (۲۰), p. ۲۹-۳۴.
۱۸. Ibn-Sina, Hossein bin Abdullah (۱۹۴۰). *Tadbir Manzel*. Translated by Mohammad Najmi Zanjani. Tehran: Publications of the Book Publishing Association.
۱۹. Ibn-Sina, Hossein bin Abdullah (۱۹۹۱). *Borhan Shefa*. Translated by Mehdi Qavam Safari. Tehran: Islamic Culture and Thought Research Institute Publishing Organization.
۲۰. Ibn-Sina, Hossein bin Abdullah (۱۴۰۹). *Esharat wa Tanbihat*. Translated by Ehsan Yarshater. Tehran: Soroush.
۲۱. Keung Ma, H. (۱۴۰۱). "The affective and cognitive aspects of moral development of the Chinese people: A seven-stage development theory". *Indigenous Psychological Research in Chinese Societies*, No. ۷, p. ۱۶۶-۲۱۲.
۲۲. Khalili, Somayeh, Afshar, Leila & Abbasi, Mahmoud (۱۴۰۲). "investigation of education and training in ethics from Ibn Sina's point of view". *Medical History Quarterly*, No. ۸, p. ۱۷۲-۱۴۱.
۲۳. Lu, J. & Gao, D. (۱۴۰۲). "New directions in moral education curriculum in Chinese primary schools". *Journal of Moral Education*, No. ۳۳, p. ۴۹۰-۵۱۰.
۲۴. Maleki, Hassan (۱۴۰۵). *Preliminaries of lesson planning*. Tehran: SAMT.
۲۵. Mehrmohammadi, Mahmoud (۱۴۰۳). *Curriculum; viewpoints, approaches and prospects*, Tehran: Behnashr.
۲۶. Mirzamohammadi, Mohammad Hassan (۱۴۰۲). *Farabi and education*. Tehran: Yastorun.

۲۷. Mohammad Baqer, Rahleh & Taqavi, Zahra (۱۴۰۲). "content analysis of Persian books in the primary period based on the level of attention to the components of moral education". *Research in Islamic Education and Education*, No. ۱, p. ۸۲-۱۰۷.
۲۸. Sajjadi, Seyyed Mehdi (۱۴۰۱). "approaches and methods of moral and value education". *Theological Philosophical Research Journal*. No. ۳, p. ۱۴۴-۱۶۰.
۲۹. Shojaei Fard, Mohammad (۱۴۰۲). examining the level of attention paid to the components of moral education in literature books, Farsi for the first secondary level, master's thesis on curriculum planning, Faculty of Psychological Education Sciences, Islamic Azad University, Marvdasht branch.

تبیین برنامه درسی تربیت اخلاقی در دوره دوم ابتدایی براساس آرا و اندیشه‌های ابن سینا

سرور حیدری اغجیوان*، فرشته افکاری**، ادریس اسلامی***

چکیده

تربیت اخلاقی در ساختار نظام آموزش و پرورش، بسیار مهم و حیاتی است؛ چراکه اخلاق و تربیت اخلاقی، پایه و اساس مبانی رشد اجتماعی است. هدف پژوهش حاضر، تبیین برنامه درسی تربیت اخلاقی در دوره دوم ابتدایی براساس آرا و اندیشه‌های ابن سینا است. تحقیق حاضر از لحاظ هدف، کاربردی و از نظر روش، کیفی است. با استفاده از روش تحلیل محتوای کیفی، مبانی و عناصر برنامه درسی تربیت اخلاقی مبتنی بر آرا و اندیشه‌های ابن سینا استخراج شد و با توجه به چند رشته - ای بودن این برنامه، رویکرد کیفی در شناسایی موضوع مورد مطالعه انتخاب گردید. در این راستا، تمام محتوای کتاب‌های «اشارات و تنبیهات»، «تدبیر منزل» و «برهان شفا» مطالعه و قسمت‌هایی که می‌توان از آن‌ها برای طراحی برنامه درسی تربیت

*دانشجوی دکتری علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، تهران، ایران.

Sd.heydari70@gmail.com

**استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، تهران، ایران (نویسنده مسئول).

F.afkari@iau-tnb.ac.ir

***دانشیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهاباد، مهاباد، ایران

E.islami@iau-mahabad.ac.ir

تاریخ تأیید: ۱۴۰۳/۰۵/۱۸

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۵/۰۷

کلیدوازه‌ها

برنامه درسی، تربیت اخلاقی، دوره دوم ابتدایی، ابن سینا، تحلیل محتوا، مالکیت و
تسلط بر نفس.

مقدمه

یکی از مسائل اصلی که تعلیم و تربیت معاصر با آن روبه رو می‌باشد، مقوله تربیت
اخلاقی است. تربیت اخلاقی، فرایند بسترسازی و به کارگیری راهکارهایی برای
غنى نمودن، شکوفاسازی و ایجاد صفات، رفتارها و آداب اخلاقی و
اصلاح و ازین بردن صفات، رفتارها و آداب غیراخلاقی است (حاجی ده‌آبادی،
۱۳۹۹، ص ۵۲).

در واقع، از مهم‌ترین عرصه‌های تعلیم و تربیت، حوزه تربیت اخلاقی است. این
حوزه به مطالعات علمی کمی و کیفی زیادی نیاز دارد؛ به طوری که شایسته است
محققان، با ارائه الگویی از معیارها و رویکردهای اخلاقی به تقویت هرچه بهتر آن
کمک کنند (میرزامحمدی، ۱۴۰۱، ص ۷۴).

اخلاقی استفاده کرد، استخراج شد. مطابق با یافته‌های تحقیق، در ارتباط با مبانی
تربیت اخلاقی در آرا و اندیشه‌های ابن سینا، در مجموع هفت معیار مالکیت و تسلط
بر نفس، صبر راهگشا، توجه به تشویق و تنبیه در تربیت اخلاقی، نیل به کمال
حقیقی، اعتدال در قوای نفسانی، تأکید بر تواضع در بالندگی شخصیت و توجه به
عیب‌پوشی به عنوان یکی از مکارم اخلاقی، شناسایی شدند. الگوی برنامه درسی
تربیت اخلاقی، به عنوان الگوی مطلوب در واکنش به کاستی‌هایی که در فرایند
تربیت اخلاقی در حال حاضر وجود دارد، پیشنهاد می‌کند در راستای تربیت اخلاقی
کارآمد، از آموزش جمعی، ملاحظه معلمی به عنوان حرفه‌ای برای رضای خداوند و
توجه به توانایی شناختی دانش‌آموزان بهره‌گیری شود.

یکی از دانشمندانی که بنابه سبک منحصر به فرد خود مباحث اخلاقی را مورد توجه قرار داده و آرای متنوعی را در این زمینه مطرح کرده، ابن سینا است. تربیت اخلاقی ابن سینا مبتنی بر میانه روی و کسب فضایل اخلاقی است. نکته مهم در دیدگاه تربیتی ابن سینا این است که او تعلیم و تربیت را زیر پوشش دین و با تأکید بر اندیشه‌ورزی و تعقل در امور ترسیم می‌کند. پس، می‌توان اظهار داشت که او دارای یک رویکرد عقلانی با درنظر گرفتن غایت الهی در این امر است (خلیلی، افشار و عباسی، ۱۴۰۱).

اصلی‌ترین نهاد اجتماعی در جامعه، آموزش و پرورش است که براساس تعالیم و احکام اسلامی، دانش را ترسیم می‌کند. تدوین برنامه‌های درسی‌ای که ارزش‌ها و هنگاره‌ای اسلامی را قبل ملاحظه جلوه دهد، مهم و حیاتی است و در این مسیر، صاحب‌نظران آموزش و برنامه‌های درسی باید خود مسلط، علاقه‌مند و متعهد به آموزش و اجرای این ارزش‌ها باشند (همت بناری، ۱۳۷۹).

بنابراین، بررسی دقیق، برنامه‌ریزی اولیه، هدف‌گذاری اصولی و تلاش مداوم برای آموزش و تقویت بعد تربیتی دانش آموزان بیش از پیش ضروری به نظر می‌رسد. این امر در دوره ابتدایی اهمیت بیشتری دارد. این دوران، اساسی‌ترین دوره سازندگی و تربیت اخلاقی است و بعد اخلاقی جهت زندگی و آینده کودک را تعیین می‌کند (باقری، ۱۳۹۵، ص ۱۲۷).

لذا جامعه برای تربیت کودکان بیش از هر چیز دیگری به نظام تربیتی صحیح اخلاقی متکی است و تحقیق در زمینه چگونگی تربیت اخلاقی کودکان در عصر حاضر، اهمیت قابل ملاحظه‌ای دارد (ملکی، ۱۳۹۵، ص ۱۵۴). آموزش دوره ابتدایی به عنوان مبانی و اصل همه آموزش‌ها مطرح می‌شود و در واقع، سنگ زیربنای نظام آموزشی محسوب می‌گردد (Lu & Gao, 2023).

محتوای کتاب‌های این دوره در ذهن دانش آموزان، جزو نخستین نگاره‌هایی است که بر لوحی صاف و سفید نقش می‌بندد. دانش آموزان با خواندن این کتاب‌ها، اولین

اطلاعات و شناخت‌ها را درباره آداب و رسوم و قوانین و مقررات اجتماعی کسب می‌کنند (دهقانی و دیگران، ۱۳۹۰).

محققان برنامه‌ریزی درسی، پس از ارزشیابی برنامه‌های درسی به این نتیجه رسیده‌اند که برخی از برنامه‌های طراحی شده در برابر بعد اصلی وجود متربی منفعل هستند. براساس نظر کاستلانو و همکارانش، ویژگی‌ها و شاخص‌های نظام‌های آموزشی، طی دهه‌های اخیر بر پیشرفت تحصیلی، تسلط بر موضوعات درسی، آموزش مهارت‌های لازم برای شرکت و موفقیت در آزمون‌ها و بی‌توجهی به رشد اجتماعی، عاطفی و اخلاقیات فرآگیران متصرکر بوده‌اند (Catalano et al., 2021). همچنین، مطابق با نظر برکویست، مدارس به ارائه یک آموزش عالی تر به نام آموزش اخلاقی وابسته هستند (Berkowitz, 2022). بول، رئیس سابق دانشگاه هاروارد، تأکید می‌کند مراکز آموزشی پیش‌رو در آمریکا باید به آموزش اخلاقی به عنوان یکی از کارکردهای مهم خود متعهد باشند (Bull, 2022).

مطابق با رویکرد نظری، تدوین درست دیدگاه‌ها و روش‌های تربیت اخلاقی و ارزشی، به تأليف کتب درسی دوره ابتدایی منجر می‌شود که آموزش‌های پایه‌ای حوزه اخلاق را بنیان‌گذاری می‌کند. ارائه نکردن چارچوب و الگوی مشخص برای کسب مهارت‌ها و صلاحیت‌های اخلاقی دانش آموزان، از کاستی‌های اصلی و مهم برنامه درسی موجود است.

با وجود اینکه تربیت اخلاقی در نظام آموزشی دوره ابتدایی دارای ویژگی‌های متمایز و فراوانی است و تلاش‌های زیادی در این حوزه صورت گرفته، باز هم با الزامات فرهنگی، بومی و نیازهای دانش آموزان این دوره و انتظاری که نتیجه افزایش تمرکز بر مقوله تربیت اخلاقی و مسائل اخلاقی است، تناسب ندارد.

از طرف دیگر، نظر به اینکه موضوعات اخلاقی به طور غیرمنسجم ارائه می‌شود، می‌توان استنباط کرد که الگوی خاصی در برنامه درسی تربیت اخلاقی کشور وجود ندارد. لذا یافته‌های پژوهش حاضر در این زمینه بسیار سودمند است.

درنظر گرفتن رویکردهای تربیت اخلاقی، علاوه بر اینکه کوتاه‌ترین راه برای آشنایی مفهومی با آن است و تصویری دقیق از آن به دست می‌دهد، به ما در فهم درست مسائل مهم و چالش‌برانگیز این حوزه کمک می‌کند و عرصه را برای پژوهش و ترسیم افق‌های تازه مهیا می‌سازد.

از دیدگاه عملی نیز انجام این تحقیق مهم است؛ از آنجا که جامعه از آسیب‌های اجتماعی گوناگونی رنج می‌برد و این امر، نسل آینده کشور را با تهدید موافق می‌سازد، متوجه کردن بر مبحث مهمی مانند پرورش فضیلت‌های اخلاقی در کودکان، باید به عنوان اصلی مهم در نظر گرفته شود و در نظام آموزشی کشور مورد توجه قرار گیرد.

نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد بی‌توجهی به فضیلت‌های اخلاقی و انسانی، منشاء اصلی نبود رابطه منسجم و هدفمند بین افراد مختلف در جامعه است. والدین، مدرسه و جامعه، به طور مستمر، با مبحث تربیت کودکانی محترم و بالا‌خلق روبرو هستند (شجاعی‌فرد، ۱۴۰۱).

در دهه حاضر که نظارت بر کودکان، کاری بسیار سخت و دقیق و زندگی دارای پیچیدگی خاص خود است، مقوله پرورش کودکان نجیب، مهم و ضروری به نظر می‌رسد.

از سوی دیگر، تعصبات فردی و رفتارهای مغایر با اخلاق در جامعه گسترش یافته که دال بر کاستی‌های جدی در تربیت اخلاقی آحاد جامعه است. کاوش و جستجو درباره اهمیت تربیت اخلاقی از طرفی با شأن و مقام اخلاق در نظام اجتماعی و نقشی که اخلاق فاضله در سعادت فردی و اجتماعی انسان دارد، مرتبط می‌شود و از طرف دیگر، به ارتباط ووابستگی زیاد اخلاق و تربیت ربط پیدا می‌کند (سجادی، ۱۴۰۰).

غنى‌سازی برنامه درسي با شاخص‌های تربیت اخلاقی، از مهم‌ترین پایه‌های آموزش و پرورش هر کشور است. در اين مرحله از فرایند آموزش، اهداف مطلوب

نظام آموزشی شکل می‌گیرد و در چارچوبی نظاممند و عملی به مجریان امر آموزش و پرورش واگذار می‌شود (افکاری، ۱۳۹۳).

از آنجا که دانش بدون اخلاق کامل نیست و پایه‌های اخلاق در دوره ابتدایی شکل می‌گیرد، پرداختن به این امر در مقطع ابتدایی دارای اهمیت زیادی است و تلاش‌های بسیاری برای رشد اخلاقیات در مدارس انجام می‌شود. طراحی برنامه‌های مناسب در این حوزه و متعاقباً پرورش و رشد فهم و درک فراگیران از ارزش‌های اخلاقی و رفتارهای درست و نادرست، راه اصلی رسیدن به اهداف اساسی تربیت اخلاقی است (مهرمحمدی، ۱۳۹۳، ص ۱۷۶).

اهمیت تعلیم و تربیت، به ویژه تربیت اخلاقی، در این مقطع زمانی خاص، حیاتی و ضروری است. با توجه به آنچه گفته شد، جوامع اسلامی تنها با نظام آموزشی نظاممند و یکپارچه و با درنظر گرفتن نظرات فیلسوفانی چون ابن سینا می‌توانند وارد میدان توسعه و پیشرفت گردند.

لذا تدوین الگوی عملی مناسب در دوره ابتدایی برای استفاده برنامه‌ریزان (به گونه‌ای که دربر گیرنده اصول، محتوا، اهداف و روش‌های آموزش تربیت اخلاقی براساس رویکرد ایرانی اسلامی باشد) هم دارای ارزش نظری و هم دارای ارزش کاربردی است.

لذا هدف از پژوهش حاضر، تبیین برنامه درسی تربیت اخلاقی مبتنی بر آراء و اندیشه‌های ابن سینا است و سؤال‌های پژوهش عبارت اند از:

مبانی تربیت اخلاقی در آراء و اندیشه‌های ابن سینا کدام‌اند؟

اهداف برنامه درسی تربیت اخلاقی بر مبنای آراء و اندیشه‌های ابن سینا کدام‌اند؟

محتوای برنامه درسی تربیت اخلاقی بر مبنای آراء و اندیشه‌های ابن سینا چیست؟

راهبردهای یاددهی و یادگیری برنامه درسی تربیت اخلاقی چگونه است؟

نقش معلم در برنامه درسی تربیت اخلاقی بر مبنای آراء و اندیشه‌های ابن سینا

چگونه است؟

پیشینهٔ پژوهش

پژوهش‌های مختلفی در زمینهٔ تربیت اخلاقی انجام شده است که هریک جنبه‌ای را مورد توجه قرار داده‌اند. در اینجا به تازه‌ترین پژوهش‌هایی که ارتباط نزدیک با پژوهش حاضر دارند، اشاره می‌شود:

- علی‌پور مقدم و ملکی (۱۴۰۲)، پژوهشی با عنوان «شناسایی و اعتباریابی مبانی و اهداف الگوی برنامه درسی تربیت اخلاقی» انجام داده‌اند. این پژوهش با هدف شناسایی و اعتباریابی مبانی و اهداف الگوی برنامه درسی تربیت اخلاقی صورت گرفته است. پژوهش به صورت ترکیبی و شامل بخش‌های کیفی و کمّی است؛ در بخش کیفی، از روش تحلیل محتوای کیفی به صورت قیاسی و در بخش کمّی، از روش تحقیق پیمایشی استفاده شده است. در تحلیل محتوا، ۵۴ مقاله مطابق معیارهای مورد نظر بررسی شده و یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد الگوی طراحی شده، رویکرد تلفیقی به عناصر برنامه درسی تربیت اخلاقی دارد. مهم‌ترین و اولین سطح این الگو، مبانی اسلامی است و در سطح بالاتر، اصول منتج از این مبانی قرار دارد. مبانی و اصول اسلامی به اهداف این الگو جهت داده و مانند صافی مانع ورود عناصر مغایر با ارزش‌های اسلامی به برنامه درسی تربیت اخلاقی شده است؛

- بهلوانی فسخودی (۱۴۰۲)، پژوهشی با عنوان «تحلیل نسبت میان تربیت اخلاقی و تلقین» انجام داده است. این پژوهش، کیفی و در پی ایضاح مفهوم تلقین در نسبت با تربیت اخلاقی بوده است. نتیجهٔ پژوهش حاکی از این است که معیار اصلی تلقینی خواندن یک عمل، مخاطب و شرایط آن است. لذا از آنجا که کودک در مراحل اولیه رشد خود از قوای انتقادی و استدلالی لازم برای فهم و پذیرش و تبعیت از یک معیار اخلاقی برخوردار نیست، تربیت در این دوره با تلقین آمیخته است؛

- محمدباقر و تقی (۱۴۰۱)، پژوهشی با عنوان «تحلیل محتوای کتاب‌های فارسی دوره ابتدایی براساس میزان توجه به مؤلفه‌های تربیت اخلاقی» انجام داده‌اند. هدف این پژوهش، بررسی و تحلیل میزان توجه به مؤلفه‌های تربیت اخلاقی در

كتب فارسي مقطع ابتدائي است. روش پژوهش، تحليل محتواي مقوله‌اي و واحد تحليل، متن، اشعار و تصوير است. نتایج نشان داد در کتاب‌های فارسي دوره ابتدائي به مؤلفه‌های طبيعت‌شناسي و محبت و مهروزی بيشترین توجه و به مؤلفه نکوهش هوای نفساني توجه نشده و نمود عينی ندارد. در پایه ششم نيز مؤلفه‌های وطن‌دوستی و طبيعت‌شناسي بيشترین نمود، و صبر و بردباری کمترین نمود را دارند. در مجموع، باید گفت تأکيد کتاب‌های فارسي دوره ابتدائي در وهله اول، متناسب با شرایط سنی دانش‌آموزان، بر پرورش روحیه عاطفي و آشناي با طبيعت بوده و پرورش مهارت‌های کنترل هوای نفساني در اولويت دوم قرار دارد؛

- کاول و هاور (۲۰۲۲)، در تحقیق خود با عنوان «دیدگاهها و کارکردهای تربیت اخلاقی» معتقدند از آنجا که آموزش عالی نقشی قابل ملاحظه در مهیا کردن جوانان به منظور بر عهده گرفتن مسئولیت در آینده دارد، باید در ادبیات خود در حوزه اخلاق بازنگری کند. آن‌ها همچنین بین نظریه و عمل اخلاقی، پیوندی تنگاتنگ ایجاد کرده‌اند؛

- کی‌یون‌ما (۲۰۲۲)، تحقیقی با عنوان «رشد اخلاقی و تربیت اخلاقی، یک رویکرد یکپارچه و یک مرور کلی بر مفاهیم روان‌شناسی اخلاقی» ارائه داده است. در این تحقیق، اهداف تربیت اخلاقی براساس این مفاهیم به صورت جزئی مشخص، و جنبه‌های عاطفي و شناختی رشد اخلاقی در ساختار کلی تربیت اخلاقی یکپارچه شده است. همچنین، برای هر دوره از تحصیل اعم از ابتدائي، متوسطه و دانشگاه یک برنامه تهیه شده است. کی‌یون‌ما، چهار حیطه تربیت اخلاقی پیشنهاد می‌کند که عبارت‌اند از: روابط انساني و نوع دوستي، احساس اخلاقی و نياز روانی، قضاوت اخلاقی و قضاوت شهروندی. علاوه‌بر اين، ده عامل اخلاقی وجود دارد که ما باید در توسعه آن‌ها به افراد کمک کنیم؛ اين عوامل اخلاقی عبارت‌اند از: بشريت، اطلاعات، شجاعت، وجودان، استقلال، احترام، مسئولیت، طبیعی بودن، وفاداری و

- کارولین (۲۰۲۱) در مقاله «رشد اخلاقی و انگیزش دانشآموزان در تربیت اخلاقی، مطالعه سنگاپور» به این نتیجه رسید که با توجه به افزایش جرم و جنایت در جوامع پیشرفت‌ه (مانند تیراندازی در مؤسسات و مدارس ایالات متحده)، توجه و اشتیاق به احیای آموزش اخلاقی در جهان زیاد شده است.

روش‌شناسی پژوهش

تحقیق حاضر از لحاظ هدف، کاربردی و ازنظر نوع روش، کیفی محسوب می‌گردد.

با استفاده از روش تحلیل محتوای کیفی، تمام محتوای کتاب‌های اشارات و تنبیهات، تدبیر منزل و برهان شفا ابن سینا مطالعه و قسمت‌هایی که می‌توان از آن برای طراحی برنامه درسی تربیت اخلاقی استفاده کرد، استخراج شدند. تحلیل محتوای کیفی آنقدر ادامه پیدا کرد که هیچ گزاره مرتبط با موضوع مقاله باقی نماند.

میدان پژوهش، نمونه و حجم نمونه مورد مطالعه

میدان پژوهش در پژوهش حاضر شامل موارد زیر است:

گروه اول: محتوای کتاب‌های اشارات و تنبیهات، تدبیر منزل و برهان شفا ابن سینا؛

گروه دوم: منابع علمی و پژوهش‌های داخلی و خارجی منتشرشده مرتبط با برنامه درسی تربیت اخلاقی از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۳ میلادی در پایگاه‌های اطلاعاتی و پایگاه‌های پایان نامه‌ای.

نمونه مورد مطالعه این پژوهش در مرحله کیفی شامل گزاره‌ها و محتوای مرتبط با برنامه درسی تربیت اخلاقی در کتاب‌های اشارات و تنبیهات، تدبیر منزل و برهان شفا ابن سینا و مقالات و مستندات داخلی و خارجی مرتبط با تربیت اخلاقی بود.

حجم نمونه مورد مشاهده در مرحله کیفی پژوهش، به منظور تبیین عناصر برنامه درسی تربیت اخلاقی، محتوای کتاب‌های اشارات و تنبیهات، تدبیر منزل و برهان شفا ابن‌سینا بود.

بدین نحو که تمام محتوای این کتاب‌ها مطالعه و قسمت‌هایی که می‌توان از آن برای طراحی برنامه درسی تربیت اخلاقی استفاده کرد، استخراج شدند و تحلیل محتوای کیفی ادامه پیدا کرد تا جایی که گزاره‌ای که مرتبط با موضوع مورد مطالعه باشد، باقی نماند. همچنین، مطالب و محتواهایی که در مقالات و پیشینه نظری و تجربی مرتبط با تربیت اخلاقی وجود داشت، انتخاب شدند.

روایی و پایایی پژوهش

روایی پژوهش

مطابق با روش «بازبینی توسط صاحب‌نظران»، متن کتاب و کدهای مستخرج از سه کتاب ابن‌سینا با صاحب‌نظران در میان گذاشته شد تا به ارزیابی آن‌ها پردازند.

همچنین با استفاده از روش «مرور همتا»، دو تحلیلگر کیفی به‌طور جداگانه داده‌ها را کدگذاری و تحلیل کردند. میزان مطابقت تحلیل‌های سه‌گانه، نشان‌دهنده درجه صحبت یافته‌هاست.

پایایی پژوهش

در تحقیق کونی از پایایی بازآزمون و روش توافق درون‌موضوعی برای محاسبه پایایی تحلیل متن استفاده شد. در این بخش، برای بررسی پایایی تحلیل متن، از روش پایایی بازآزمون استفاده شد.

برای محاسبه پایایی بازآزمون، چهار فصل از کتاب‌های اشارات و تنبیهات، تدبیر منزل و برهان شفا ابن‌سینا انتخاب شد و هر کدام در فاصله زمانی بیست روز توسط پژوهشگر دو بار کدگذاری شدند.

تعداد کل کدها در دو فاصله زمانی، ۱۸۹ کد، تعداد کل توافق بین کدها، ۱۳۷ کد و تعداد کل عدم توافق برابر با ۳۲ به دست آمد. با توجه به اینکه این میزان پایایی کدگذاری بیش از ۶۰ درصد است (دانیال، ۱۳۹۹) قابلیت اعتماد کدگذاری مورد تأیید است.

یافته‌ها

برای تعیین مبانی، اهداف، محتوا، نقش معلم و مواد و منابع آموزشی در برنامه درسی تربیت اخلاقی مبتنی بر آرا و اندیشه‌های ابن سینا، از سه کتاب ابن سینا استفاده شد. بدین منظور در بخش کیفی، از روش تحلیل محتوای کیفی استفاده گردید.

سؤال اول

مبانی تربیت اخلاقی در آرا و اندیشه‌های ابن سینا کدام‌اند؟
مطابق با تحلیل محتوای کیفی، مبانی تربیت اخلاقی از دیدگاه ابن سینا استخراج و در جدول ۱، ارائه شده است.

جدول ۱. مضمون‌های مرتبط با مبانی تربیت اخلاقی براساس کتاب‌های اشارات و تنبیهات، برهان شفا و تدبیر منزل

مضامین فرآگیر	مضامین سازمان‌دهنده	مضامین پایه
مالکیت و تسلط بر نفس	شناخت و اصلاح نفس	سیاست نفس
		اصلاح نفس
		صالح و نیکوسانخن خویشتن
		اهمیت نفس
		اصلاح خویشتن
		خودشناسی
		تریت نفس

		شناختن خویشن
		شناخت نفس
	عدم شناخت دیگری، ریشه در عدم شناخت خود	
		خودشناسی، برترین خرد
		سلط بر نفس خویشن
	شناخت خویشن	شناخت پرورده‌گار در گرو شناخت نفس
		خودشناسی از طریق تفکر
		جهاد با نفس، هدف عبادت
		محاسبه نفس
		دقت و خردگیری محاسبه نفس
		جهاد با نفس
صبر راهگشا	صبر، ابزار روزی و دفع مصیبت	دفع مصیبت با صبر
		صبر، راهی برای نیل به روزی حلال
		صبر در برابر مصیبت
توجه به تشویق و تنبیه	تأکید بر تشویق و تنبیه و ملاحظات اخلاقی آنها	تشویق و تنبیه
		استفاده‌نکردن از شیوه خاص برای تشویق و تنبیه
		تشویق با استفاده از تعریف و تمجید از رفتار و اخلاق نیکو
		استفاده از تنبیه در موقع خاص
		مجازبودن تنبیه بدنی در صورت لزوم
		سخت و دردآوربودن تنبیه بدنی
		اعمال تنبیه بدنی پس از ترساندن شدید
		انجام تنبیه بدنی پس از فراهم کردن میانجی و شفاعت
		مدخله شفیع با به کفایت رسیدن تنبیه
اهمیت امر به	توجه به امر به معروف و	امر به معروف و نهی از منکر

معروف و نهی از منکر	نهی از منکر	تأکید بر امریه معروف و نهی از منکر
نیل به کمال حقیقی	دستیابی به سعادت حقیقی و جاودانی	سعادت، هدف استكمال نفس
اعتدال در قوای نفسانی	اعتدال در قوای عقل، شهوت و غضب	سعادت حقیقی سعادت، بالاترین هدف سعادت بزرگ در گرو نزدیکی به حق نیل به سعادت از طریق دو قوه علمی و عملی ترغیب به سعادت جاودانی بالاترین هدف مؤمن، اعتدال در خوف و رجای خود
تأکید بر تواضع در بالندگی شخصیت	تواضع و فروتنی در خلق و خوی	اعتدال نیروی خشم در شجاعت و اعتدال نیروی شهوت در عفت اعتدال قوه عقل در گرو خوب تدبیر کردن، تندی ذهن و دانایی بالاترین درجه کمال اعتدال در پیامبر اسلام معتل بودن اخلاق، نشانه سالم بودن نفس
توجه به عیب پوشی	عیب پوشی، فضیلت اخلاقی دین داران	تواضع در راه رفتن و خصوص در طاعت حسن تواضع در به کار بردن نعمت ها توجه به اعمال متواضعان، راهی برای تحصیل خوی تواضع عیب پوشی، خصلت دین داران کوتاهی در عیب پوشی به مثابة بیماری مزمن اخلاقی

سؤال دوم:

اهداف برنامه درسی تربیت اخلاقی بر مبنای آرا و اندیشه‌های ابن سینا کدام‌اند؟

مطابق با تحلیل محتوای کیفی، اهداف تربیت اخلاقی از دیدگاه ابن سینا استخراج

و در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲. مضماین مرتبط با اهداف تریت اخلاقی براساس کتاب‌های اشارات و تنبیهات، برهان شنا و تدبیر منزل

مضامین فراگیر	مضامین سازماندهنده	مضامین پایه
رعايت اعتدال در همه امور	ميانه‌روي (تعادل روحی و رفتاری)	رعايت حد وسط رعايت ميانگين در انجام کارها رعايت ميانه‌روي درپيش گرفتن اعتدال در رفتار با همسر رعايت عتدال
تقرب به الله تعالى	توجه به راه‌های نيل به قرب الهی	قطع علائق قلبي به دنيا، راه تقرب بازگشت به خداوند پيروي نکردن از شهوت و انس به دنيا فاني، راه قرب الهی لقای حق تعالی نشانه سعادت حقيقي گناهان سبب عدم قرب الهی دستیابی به قرب الهی از طریق عزم بر ترک گناهان
توجه به محاسبه نفس	محاسبه نفس، ابزاری برای نيل به سعادت	محاسبه نفس خویش سعادت در گرو محاسبه نفس خویش محاسبه نفس
سعادت اخروی، سعادتی حقيقي	سعادت اخروی به عنوان نعمت ابدی	تقدم سعادت اخروی بر سعادت دنیوی سعادت اخروی به مثابه نعمت زهد و فقر، اسباب رسیدن به سعادت اخروی سعادت آخرت، نعمت حقيقي توبه، راه سعادت
تأکید بر خودشناسی	خودشناسی و راه‌های نيل به آن	خودشناسی، بزرگ‌ترین پیروزی خودشناسی، برترین جزء تفکر راه خودشناسی

سؤال سوم

محتوای برنامه درسی تربیت اخلاقی بر مبنای آرا و اندیشه‌های ابن سینا چیست؟
مطابق با تحلیل محتوای کیفی، محتوای تربیت اخلاقی از دیدگاه ابن سینا استخراج و در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳. مضامین مرتبط با محتوای برنامه درسی تربیت اخلاقی براساس کتاب‌های اشارات و تنبیهات، برهان شفا و تدبیر منزل

مضامین فرآگیر	مضامین سازماندهنده	مضامین پایه
شناخت رذایل اخلاقی	بیان ماهیت رذایل اخلاقی، انواع، عوامل و راههای درمان آنها	شرح بدخویی و خوشخویی
		بیان آفات زبان
		شرح دروغ و پرهیز از آن
		بیان معنای غیبت، عوامل و راههای بروز رفت از آن
		تعريف خشم و عوامل آن
		بیان حقیقت حسد، عوامل و انواع آن
		شرح ماهیت بخل، نکوهش و درمان آن
		بیان معنای حرص و طمع
		جاهطلبی، نکوهش و درمان آن
		شرح حقیقت ریا، درجات و راههای درمان آن
شناخت فضایل اخلاقی	بیان ماهیت فضایل اخلاقی، انواع و راههای نیل به آنها	تعريف غرور و بیان انواع آن
		شرح تکبر و آفت آن
		بیان فضیلت صیر، انواع و راههای نیل به آن
		شرح حقیقت شکر
		بیان حقیقت محبت به خداوند
		تعريف اخلاص و بیان درجات و آفت‌های آن
		امریه معروف و نهی از منکر، ارکان و شرایط آن

سؤال چهارم

راهبردهای یاددهی و یادگیری برنامه درسی تربیت اخلاقی چگونه است؟
مطابق با تحلیل محتوای کیفی، راهبردهای یاددهی و یادگیری برنامه درسی
تربیت اخلاقی از دیدگاه ابن سینا استخراج و در جدول ۴ ارائه شده است.

جدول ۴. مضماین مرتبط با راهبردهای تدریس در آموزش تربیت اخلاقی براساس کتاب‌های اشارات و تنبیهات، برهان شفا و تدبیر منزل

مضامین فراگیر	مضامین سازماندهنده	مضامین پایه
به کار گیری روش‌های ایجاد رفتار مطلوب و کاهش رفتار نامطلوب	استفاده از تشویق و تنبیه و تبیه و بیان شرایط و حالات آن‌ها	توصیه به تشویق و تنبیه استفاده تدریجی از مراتب تنبیه استفاده نکردن از شیوه خاص برای تشویق و تنبیه تشویق با استفاده از تعریف و تمجید استفاده متناوب از تشویق و تنبیه بهره‌گیری از تنبیه بدنی در موقع خاص اثرگذاری بر کودک با تکیه بر تنبیه بدنی سخت و دردآور تنبیه بدنی پس از تراندند شدید تنبیه بدنی پس از فراهم کردن میانجی و شفاعت مداخله شفیع پس از تنبیه
تأکید بر روش پند و موعظه	توجه به پند و موعظه	استفاده از زبان برای ذکر و پنددادن پند و موعظه دیگران پس از موعظه خود نصیحت به مثابه زکات زبان
امریه معروف و نهی از منکر	تأکید بر امریه معروف و نهی از منکر	امریه معروف و نهی از منکر، ضرورت و اهمیت آن امریه معروف و نهی از منکر، ویژگی بارز مؤمنان
بهره‌گیری از الگوی تعاملی	استفاده از آموزش گروهی برای آموزش	حضور کودکان دارای آداب نیکو و عادات پسندیده یادگیری اخلاقی و رفتار پسندیده هم‌سالان از طریق آموزش

یاددهی- یادگیری	فضایل و عادات پسندیده اخلاقی	دسته جمعی آراستگی به صفت‌ها و عادت‌های نیکو با آموزش دسته جمعی آموختن آداب معاشرت و ارتباط با دیگران با تکیه بر آموزش گروهی تسهیل فرایند اجتماعی شدن به واسطه آموزش گروهی
----------------------------	---------------------------------	--

سؤال پنجم

نقش معلم در برنامه درسی تربیت اخلاقی بر مبنای آرا و اندیشه‌های ابن سینا چگونه است؟

مطابق با تحلیل محتوا کیفی، نقش معلم در برنامه درسی تربیت اخلاقی بر مبنای آرا و اندیشه‌های ابن سینا استخراج و در جدول ۵ ارائه شده است.

جدول ۵ مضماین مرتبط با نقش معلم در آموزش تربیت اخلاقی براساس کتاب‌های اشارات و تنبیهات، برهان شفا و تدبیر منزل^۱

مضاین فraigیر	مضاین سازماندهنده	مضاین پایه
توجه به نقش الهی معلم	مالحظه معلمی به عنوان حرفة‌ای برای رضای خداوند	اقتنا به صاحب شریعت ترس از خداوند
نقش مهرورزانه معلم	مهربانی و همدلی معلم	آموزش برای رضای خداوند و تقرب به او، نه اجرت وسیله قرارندادن دانش معلم برای تحصیل دنیا دریافت نکردن مزد برای تعلیم تلقی کردن دانش آموزان به عنوان فرزندان خود (نقش مادرانه) مهربانی معلم با دانش آموزان

۱. برای دسترسی به نقل قول‌های جداول ۱ تا ۵ (برگرفته از آثار ابن سینا)، از طریق نشانی الکترونیکی با نوبنده مسئول

ارتباط برقرار کنید: F.afkari@iau-tnb.ac.ir

		مهربانی و دلسوزی معلم
		شکیابی، فروتنی، خوش خوبی و مهربانی معلم
		منع از بدخوبی از طریق مهربانی
ملاحظه رشد شناختی دانش آموزان	توجه به توانایی شناختی دانش آموزان	درنظرگرفتن میزان در ک دانش آموز توجه به ظرفیت فکری دانش آموزان

با تخلیص مطالب برای پاسخ‌گویی به سؤال‌های اول تا پنجم، الگوی برنامه درسی تربیت اخلاقی مبتنی بر اندیشه‌های ابن سینا برای دوره ابتدایی دوم شناسایی شد که در شکل ۱ نشان داده می‌شود.

شكل ۱. تبیین الگوی پیشنهادی برنامه درسی تربیت اخلاقی دوره ابتدایی براساس آراء و اندیشه‌های ابن سینا

نتیجه‌گیری

در این پژوهش سعی شد الگوی برنامه درسی تربیت اخلاقی در دوره دوم ابتدایی، براساس آرا و اندیشه‌های ابن‌سینا تبیین گردد. بدین منظور، کتاب‌هایی که اهداف آن‌ها با موضوع پژوهش هم‌سو بود، انتخاب شدند که عبارت‌اند از کتاب‌های اشارات و تنبیهات، تدبیر منزل و برهان شفای ابن‌سینا.

تحلیل یافته‌ها میان آن است که برنامه درسی تربیت اخلاقی در دو بعد چرایی تربیت اخلاقی و چگونگی برنامه درسی تربیت اخلاقی و در قالب موضوعاتی مانند مبانی، اهداف، محتوا، راهبردهای یاددهی و یادگیری و کارکردهای برنامه درسی تربیت اخلاقی شکل می‌گیرد. براساس تبیین الگوی برنامه درسی تربیت اخلاقی (شکل ۱)، ضرورت و اهمیت تربیت اخلاقی از منظر فردی و اجتماعی مورد توجه قرار گرفت.

از منظر فردی، اولین هدف تربیتی، اصلاح نفس است. اولین سیاستی که شایسته است انسان از آن شروع کند سیاست نفس خود است. ابن‌سینا در رساله السعاده و ذکر الحجج علی جوهریه النفس می‌نویسد: «عده‌ای می‌پندارند سعادت، رسیدن به لذات حسی و ریاست‌های دنیوی است.

با وجود این، کسی که اهل پژوهش باشد، می‌داند هیچ کدام از لذت‌های حسی، سعادت نیست؛ زیرا همه آن‌ها نواقص و کاستی‌هایی دارند» (اعرافی، ۱۳۹۹، ص ۱۴۲).

از دیدگاه شیخ الرئیس، سعادت حقیقی، امری است که ذاتاً مطلوب است و به دلیل خودش گزینش می‌گردد و یقیناً آنچه مطلوب بالذات است و سایر امور هم به خاطر آن مطلوب واقع می‌شوند، مهم‌تر از امری است که با توجه به چیزهای دیگر طلب می‌شود (عالم گرد، جباری و محمدیاری، ۱۳۹۹). سعادت بالاترین چیزی است که انسان آن را طلب می‌کند و هدایت به سمت سعادت نیز ایدئال‌ترین هدایت‌هاست.

از منظر اجتماعی، توجه به اهمیت تربیت اخلاقی، از طرفی به مقام اخلاق در نظام اجتماعی و نیز کارکردی که اخلاق فاضله در سعادت فردی و اجتماعی انسان دارد، ربط پیدا می‌کند و از طرف دیگر، به ارتباط و درهم‌تنیدگی قوی اخلاق و تربیت مربوط می‌گردد؛ تا آنجا که سال‌ها، مریان تربیتی، تربیت کردن فرد را با مزین کردن او به اخلاق شایسته یکی می‌دانستند.

تبلور شاخص‌های تربیت اخلاقی در برنامه‌ریزی درسی، از اصلی‌ترین پایه‌های آموزش و پرورش هر کشور است.

در این مرحله از فرایند آموزش، اهداف مورد نظر نظام آموزشی شکل می‌گیرد و در چارچوبی نظام‌مند و قابل اجرا به مجریان امر آموزش و پرورش ارائه می‌شود. تحقیقات صورت گرفته در زمینه تحلیل گفتمان انتقادی، بیانگر این است که در ورای مباحث و مواد آموزشی، مسائل فلسفی، سیاسی، اجتماعی و... مورد نظر اندیشمندان و متولیان اداره کشورها گنجانده می‌شود و به دانش آموزان به صورت مستقیم یا غیرمستقیم یاد داده می‌شود.

در عصر حاضر، تلاش‌های بسیاری برای رشد اخلاقیات در مدارس صورت گرفته است؛ چراکه دانش بدون اخلاق ناقص است و از آنجا که سنگ بنای اخلاق در دوره ابتدایی گذاشته می‌شود، تمرکز بر این موضوع در دوره دبستان بسیار ضروری و مهم است.

پرورش و توسعه مهارت فهم و درک فرآگیران برای تشخیص ارزش‌های اخلاقی و رفتارهای درست و نادرست از یکدیگر، هدف اساسی تربیت اخلاقی است.

براساس نتایج به دست آمده، اخلاق به عنوان امری وجودی و یکی از ساحت‌های آن، بخش مهمی از هویت فردی اجتماعی دانش آموزان را تشکیل می‌دهد و نظام آموزشی نمی‌تواند و نباید در قبال این جزء از هویت و شخصیت افراد بی‌اعتنای باشد، بلکه باید با ایجاد مقدمات و بستر سازی مناسب، زمینه تعالی اخلاقی افراد و اجتماع را فراهم آورد.

برنامه درسی، وسیله‌ای برای حرکت دادن گام به گام انسان به سوی زندگی متعالی و کمال نهایی است.

همچنین، برنامه درسی تربیت اخلاقی، یکی از مهم‌ترین ابزارهایی است که به کمک آن می‌توان در جهت دستیابی به ابعاد مختلف تربیت اخلاقی گام برداشت. برخی از شاخص‌ها یا اصولی که باید در طراحی برنامه درسی تربیت اخلاقی مورد توجه برنامه‌ریزان باشد، «انتخابگر بودن» و «داشتن حق گزینش آزاد» است.

بنابراین، آدمی حق دارد در تثیت جنبه‌های انگیزشی، شناختی و عاطفی خود از روش تربیتی خودمهاری استفاده کند؛ از این‌رو، آنچه امر تعلیم و تربیت را برای سیاست‌گذاران، برنامه‌ریزان و مریان تسهیل می‌کند، تلاش‌های متربی یا فراگیر است و نباید نقش فراگیران را در رسیدن به هدف تربیتی منکر شد یا از آن غفلت کرد.

تعلیم و تربیت در فلسفه آموزش و پرورش اسلامی مورد نظر ابن‌سینا، به‌طور جدایی‌ناپذیری، با خیر اخلاقی مرتبط است و بدون تعهد اخلاقی به آموزش و پرورش و علم، ابزاری غیرمسئولانه و خطرناک تلقی می‌شود.

نکته‌ای که در دیدگاه تربیتی ابن‌سینا اهمیت دارد آن است که او تعلیم و تربیت را زیر چتر دین و با تأکید بر اندیشه‌ورزی و تعقل در امور ترسیم می‌کند؛ پس می‌توان نتیجه گرفت او ضمن درنظر گرفتن غایت الهی، دارای یک رویکرد عقلانی در تعلیم و تربیت است.

با توجه به این مطلب، جوامع اسلامی تنها با یک نظام آموزشی منسجم و متکی به نظرات فیلسفانی چون ابن‌سینا می‌توانند وارد عرصه توسعه و پیشرفت شوند؛ به‌طوری که ویژگی اصلی آن کسب حقیقت و ابتنا بر توصیه‌های این بزرگان باشد.

به‌طور کلی تربیت اخلاقی در زمینه آگاهی‌بخشی و درک ارزش‌ها باید با توانایی‌ها و ظرفیت‌های شناختی دانش‌آموzan تناسب داشته باشد.

این یافته‌ها با یافته‌های تحقیقات حسنی و وجودانی (۱۳۹۶) و حسنی (۱۳۹۵) از این وجه مطابقت دارد که آن‌ها نیز معتقدند برای تبیین برنامه درسی تربیت اخلاقی باید به این نکته توجه کرد که دانش‌آموزان برای اتخاذ تصمیمات اخلاقی درست باید قادر باشند مفاهیم و مضامین اخلاقی مباحث را تشخیص دهند و مصادیق آن را در رخدادهای زندگی در ک کنند.

نظر به محدودیت قدرت در ک کودک دوره ابتدایی از ارزش‌های اخلاقی و به لحاظ رشدنا یافتگی او از نظر اجتماعی، بیشترین تلاش مربیان در این مرحله باید بر ایجاد رغبت، علاقه و انس در کودک برای کسب ارزش‌ها و مفاهیم و اعمال اخلاقی متوقف باشد.

مؤانست کودک با اخلاق و ارزش‌های اخلاقی و پیوند با وجودان اخلاقی فطری، زمینه مناسبی فراهم می‌آورد تا اوامر و نواهی به تدریج برای کودک بیان گردد و کودک، تصویر روشنی از بایدها و نبایدها به دست آورد.

با توجه به این رویکرد، روش‌هایی که می‌تواند در تربیت اخلاقی مؤثر افتد و با میل باطنی فراگیر سنتیت داشته باشد، روش‌هایی از قبیل تذکر، انذار و تبییر، قصه و داستان، فراهم کردن فرصت انجام اعمال دینی در مدرسه و ارائه الگوهای اخلاقی است.

به طور کلی، الگوی برنامه درسی تربیت اخلاقی (به عنوان الگوی مطلوب در واکنش به کاستی‌هایی که در فرایند تربیت اخلاقی درحال حاضر وجود دارد) با هدف چرخش از فرایند تدریس صرف ارزش‌ها به تربیت اخلاقی طراحی شده است.

برنامه درسی پیشنهاد می‌کند برای تربیت اخلاقی کارآمد باید از ظرفیت همه حلقه‌های یادگیری موجود در یک برنامه درسی مانند انضباط‌محوری و ظرفیت تلفیق خرد در سطح دیگر دروس و تلفیق کلان با کل مدرسه بهره برد. برای دستیابی به این مهم، لازم است همه کسانی که به نوعی در فرایند تربیت اخلاقی به طور صریح

یا ضمنی درگیر هستند، اهمیت این ساحت از یادگیری و نسبت آن با دیگر ساحت‌های تربیت را درک کرده، با وظایف و مأموریت‌های خود در این حوزه آشنا باشند؛ از این‌رو، برنامه رشد حرفه‌ای منابع انسانی با تأکید بر نظام تربیت رسمی و عمومی ایران، به‌طور مصوب در برنامه درسی تربیت اخلاقی وجود ندارد.

در نگاه حاکم، تربیت اخلاقی یک چارچوب درسی نیست که مانند علوم و ریاضی دارای برنامه درسی، کتاب و بسته آموزشی مشخص باشد. تربیت اخلاقی، جریانی گسترده و فراگیر تلقی شده است که باید در تمامی عرصه‌های زندگی مدرسه‌ای نمود و بروز داشته باشد.

در پایان پیشنهادهای پژوهش عبارت‌اند از:

نظر به اهمیت نظریه‌های اندیشمندان اسلامی در زمینه تعلیم و تربیت، ضروری است نتایج پژوهش حاضر در برنامه‌های درسی مورد توجه قرار گیرد و یافته‌های تحقیق آزموده شود؛

باتوجه به اهمیت اصلاح نفس در برنامه درسی تربیت اخلاقی، ضروری است پیش از آنکه از بیرون به تربیت انسان توجه شود، در آغاز، اهمیت خودشناسی نمایان شود تا فرد، خودجوش در تکاپوی رشد و تزکیه باشد؛

روش تشویق و تنبیه توسط خود فرد، راهی مناسب در برانگیختن انسان به‌سوی خیر و صلاح و بازداشت او از شر و فساد است. چنانچه این روش به درستی و براساس آداب آن به کار گرفته شود، نقشی مؤثر و ماندگار در تربیت و سازندگی شخصیت انسان‌ها طی دوران‌های مختلف زندگی خواهد داشت؛

مدرسه باید کودک را برای مشارکت در زندگی اجتماعی امروز و آینده آماده سازد و هدف اصلی آن، اجتماعی کردن یا آماده‌ساختن کودک برای حضور در جامعه و درک به موقع ساخت‌ها، کارکردها و فرهنگ جامعه باشد تا بتواند برای رفع نیازها و رسیدن به اهداف جمیعی، عملکرد معقولی اعم از کنش‌ها و واکنش‌ها بروز

کتاب‌نامه

- ابن‌سینا، حسین‌بن‌عبدالله (۱۳۱۹)، *تدبیر منزل*، ترجمهٔ محمد نجمی زنجانی، تهران: نشریات مجمع نشر کتاب.
- ابن‌سینا، حسین‌بن‌عبدالله (۱۳۷۳)، *برهان شفاء*، ترجمهٔ مهدی قوام سفری، تهران: سازمان انتشارات پژوهشگاه فرهنگ و اندیشهٔ اسلامی.
- ابن‌سینا، حسین‌بن‌عبدالله (۱۳۹۹)، *اشارت و تنییهات*، ترجمهٔ احسان یارشاطر، تهران: سروش.
- اعرافی، علیرضا (۱۳۹۹)، آراء دانشمندان مسلمان در تعلیم و تربیت و مبانی آن، تهران: سمت.
- افکاری، فرشته (۱۳۹۳)، *نقاد و بررسی رویکردهای تربیت اخلاقی در دوره ابتدایی در کتاب‌های درسی بخوانیم و بنویسیم*، قرآن، هدیه‌های آسمانی، تعلیمات اجتماعی و طراحی الگوی برنامه‌ریزی، رساله دکتری برنامه‌ریزی درسی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه علامه طباطبائی تهران.
- باقری، خسرو (۱۳۹۵)، *نگاهی دوباره به تربیت اسلامی*، تهران: مؤسسهٔ فرهنگی مدرسهٔ برهان.
- بهلوی فسخودی، محسن (۱۴۰۲)، «تحلیل نسبت میان تربیت اخلاقی و تلقین»، *تأملات اخلاقی*، ش. ۳، ص. ۴۹-۲۷.
- حاجی‌ده‌آبادی، محمدعلی (۱۳۹۹)، *درآمدی بر نظام تربیتی اسلام*، قم: مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی.
- حسنی، محمد (۱۳۹۵)، «بررسی رویکرد تربیت اخلاقی در نظام تربیت رسمی و عمومی دوره ابتدایی»، *تربیت اخلاقی*، س. ۱۱، ش. ۲۲، ص. ۵۱-۲۵.
- حسنی، محمد و فاطمه وجданی (۱۳۹۶)، «تحلیل محتوای کیفی کتاب‌های مطالعات اجتماعی دوره ابتدایی از منظر تربیت اخلاقی»، *تربیت اسلامی*، س. ۱۲، ش. ۲۵، ص. ۵۴-۲۹.

- خلیلی، سمیه، لیلا افشار و محمود عباسی (۱۴۰۱)، «بررسی تعلیم و تربیت در اخلاق از دیدگاه ابن سینا»، *فصلنامه تاریخ پژوهشکی*، ش. ۸، ص ۱۴۱-۱۷۲.
- دانیال، زهرا (۱۳۹۹)، *طراحی الگوی آموزش مبتنی بر شایستگی برای گردشگری پژوهشکی ایران*، رساله دکتری برنامه ریزی درسی، دانشگاه علامه طباطبائی تهران.
- دهقانی، مرضیه، مقصود امین خندقی، حسین جعفری ثانی و محسن نوغانی دخت بهمنی (۱۳۹۰)، «واکاوی الگوی مفهومی در حوزه برنامه درسی؛ نقده بر پژوهش‌های انجام شده با رویکرد طراحی الگو در برنامه درسی مشهد»، *پژوهش‌نامه مبانی تعلیم و تربیت*، ش. ۱، ص ۹۹-۱۲۶.
- سجادی، سیدمهدي (۱۴۰۰)، «رویکردها و روش‌های تربیت اخلاقی و ارزشی»، *پژوهش‌های فلسفی کلامی*، ش. ۳، ص ۱۴۴-۱۶۵.
- شجاعی‌فرد، محمد (۱۴۰۱)، بررسی میزان توجه به مؤلفه‌های تربیت اخلاقی در کتب ادبیات فارسی دوره متوسطه اول، پایان‌نامه کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی، دانشکده علوم تربیتی روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت.
- عالم‌گرد خطبه‌سرا، گلناز، کامران جباری و قاسم محمدیاری (۱۳۹۹)، «تعلیم و تربیت اخلاقی از دیدگاه ابن سینا و هربارت»، *پژوهش در مسائل تعلیم و تربیت اسلامی*، دوره ۲۵، ش. ۳۷، ص ۳۷-۲۸.
- علی‌پور مقدم، خدیجه و حسن ملکی (۱۴۰۱)، «شناسایی و اعتباریابی مبانی و اهداف الگوی برنامه درسی تربیت اخلاقی»، *راهبردهای آموزش (راهبردهای آموزش در علوم پژوهشکی)*، دوره ۱۵، ش. ۳، ص ۲۸۰-۲۸۹.
- محمدباقر، راحله و زهرا تقی (۱۴۰۱)، «تحلیل محتوای کتاب‌های فارسی دوره ابتدایی براساس میزان توجه به مؤلفه‌های تربیت اخلاقی»، *پژوهش در آموزش معارف و تربیت اسلامی*، ش. ۶، ص ۸۲-۱۰۶.
- ملکی، حسن (۱۳۹۵)، *مقدمات برنامه ریزی درسی*، تهران: سمت.
- مهرمحمدی، محمود، (۱۳۹۳)، *برنامه درسی؛ نظرگاه‌ها، رویکردها و چشم*

اند از ها، تهران: به نشر.

- میرزامحمدی، محمدحسن (۱۴۰۱)، فارابی و تعلیم و تربیت، تهران: یسطرون.
- همت بناری، علی (۱۳۷۹)، «تربیت اخلاقی و ضرورت نگاهی دوباره به آن»، مسائل کاربردی تعلیم و تربیت اسلامی، ش. ۲، ص ۱۶۶-۱۹۲.

1. Berkowits, M. W. (2022). "Integrating structure and content in moral education". paper presented in developmental perspectives and approaches to character education, symposium conducted at meeting of the American educational research association, Chicago.
2. Bull, N. J. (2020). Moral education. London: Routledge & Kegan Paul.
3. Caroline, K. (2021). "moral Development and student Motivation in Moral Education: A Singapore study". Australian Journal of Education, No. 56, p. 34-49.
4. Catalano, R. F., Berglund, M. L., Ryan, J. A. M., Lonczak, H. S. & Hawkins, J. D. (2021). "Positive youth development in the United States: Research findings on evaluations of positive youth development programs". Prevention and Treatment, *The Annals of the American Academy*, 591, p. 1-29.
5. Covell. k.& Hower, R. (2022). "Moral education through this Rs: Rights, Respect and Responsibility". journal education, No. 30, p. 29-41.
6. Keung Ma, H. (2021). "The affective and cognitive aspects of moral development of the Chinese people: A seven-stage development theory". Indigenous Psychological Research in Chinese Societies, No.7, p. 166–212.
7. Lu, J. & Gao, D. (2023). "New directions in moral education curriculum in Chinese primary schools". Journal of Moral Education, No. 33, p. 495-510.

